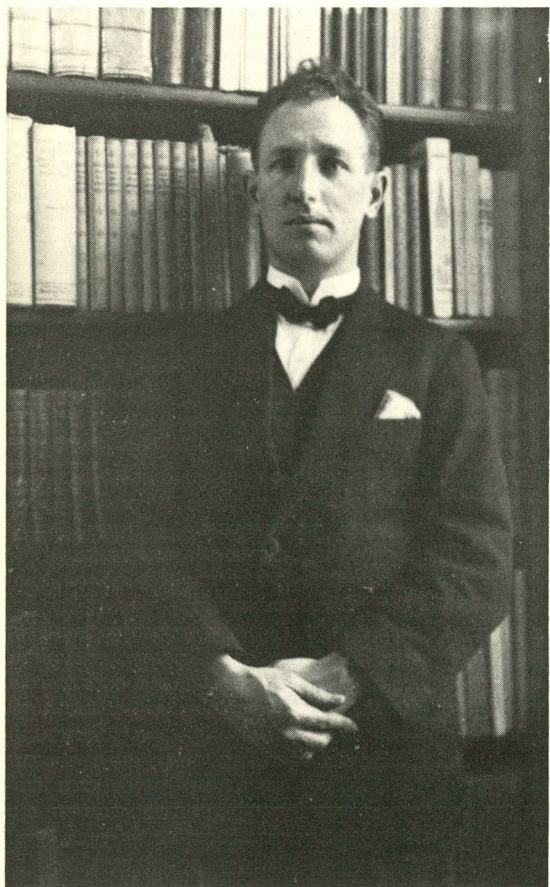

ROOSBROECK, Robert van, historicus, Vlaams-nationalist (Antwerpen 3 november 1898).

Studeerde aan de stedelijke normaalschool te Antwerpen en werd in 1917 tot onderwijzer benoemd aan een Antwerpse gemeenteschool. In 1916 was hij medestichter van het activistische Vlaamsch Verbond. Wegens activisme na de oorlog als onderwijzer ontslagen, hielp hij mee aan de oprichting van de Antwerpse Frontpartij. Hij werkte toen ook mee aan het blad van de Clarté-groep, Opstanding, dat een eenheidsfront van fronters, communisten en anarchisten voorstond. Opnieuw tot onderwijzer benoemd te Hemiksem, behaalde hij voor de Centrale Examencommissie zijn humanioradiploma en ging in 1923 geschiedenis studeren aan de Leuvense universiteit. De professoren L. van der Essen en Ch. Terlinden waren er zijn voornaamste leermeesters. In 1930 behaalde hij het doctoraat in de geschiedenis met een studie over het Wonderjaar (1566) te Antwerpen en werd tot leraar benoemd aan de stedelijke normaalscholen te Antwerpen. Van Roosbroeck had een ruim aandeel in de oprichting van de Antwerpse volkshogeschool Her-

man van den Reeck en werd in 1933 medewerker aan het dagblad De Schelde, waarin hij de buitenlandse politiek behandelde. Lid geworden van het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV) kwam hij in 1939 in conflict met Staf de Clercq naar aanleiding van diens houding tegenover de Duitse inval in Tsjecho-Slovakije. Hij ging toen een eigen weekblad, De Week, uitgeven waarin hij de Belgische neutraliteitspolitiek verdedigde.

Na de Duitse inval werd hij lid van de Nederlandse Cultuurraad en in 1941 werd hij door de secretaris-generaal voor onderwijs benoemd tot hoogleraar in de geschiedenis te Gent. In 1942 werd hij ook schepen voor onderwijs van Groot-Antwerpen. Onder invloed van zijn Duitse vrienden-historici F. Petri en W. Reese was hij sinds eind 1940 lid van de Algemeene SS. Hij was bovendien actief in de DeVlag, dat hij in 1936 mede gesticht had. Na de oorlog bij verstek ter dood veroordeeld, verblijft hij nog steeds in Noord-Brabant.

Als historicus leverde hij belangrijk werk. Van 1936 af leidde hij de Geschiedenis van Vlaanderen (6 dln.), hij was mederedacteur van 100 Grote Vlamingen (1941) en verzorgde van 1938 af, samen met prof. Geyl, de redactie der Nederlandse Historiebladen. Van Roosbroeck werkte ook mee aan publikaties van P. Geyl en J. Romein, aan de Katholieke Encyclopedie, de Bijdragen tot de Geschiedenis en de Rheinische Vierteljahrsblätter. Sinds 1972 is hij met M. Lamberty, M. van de Kerckhove e.a. hoofdredacteur van Twintig eeuwen Vlaanderen.

Om in zijn levensonderhoud te voorzien publiceerde Van Roosbroeck na de oorlog onder tientallen pseudoniemen in diverse dag-, week- en maandbladen over historische onderwerpen en over buitenlandse politiek. Enkele van zijn pseudoniemen zijn : G. Blommaert, Dr. P. Blommaert, R. Roose, dr. C., dr. C. van Beveren, R. van den Heuvel, R. Kievits, P.B., G.B., Jan Bartels, B. van Dingen, Dr. Paul van Blaak, K. de Jager, R. Math. Wijtens, J.R. Hermans en V.R.

WERKEN : *Het wonderjaar te Antwerpen (1566-1567)* (1930); - *De mogelijkheid van een onderzoek naar de oorzaken van den wereldoorlog* (1932); - *Van Bismarck tot Poincaré* (1935); - *De verpaste gelegenheid; het geschil tusschen Noord en Zuid, 1815-1830* (1944); - *Wilhelm van Oranien; der Rebell* (1959); - *Willem van Oranje, droom en gestalte* (1962); - *Emigranten; Nederlandse vluchtelingen in Duitsland (1550-1600)* (1968).

LITERATUUR : E. de V. [= A. de Bruyne], *Rob van Roosbroeck*, in 't Pallieterke (10 april 1969); - G. van Hoof, *Van man tot man met Van Roosbroeck, Vlaanderen door een verrekijker*, in De Standaard (11 april 1969); - E. Verstraete, *75-jarige Robert van Roosbroeck blijft hartstochtelijke geschiedenisvorser*, in Gazet van Antwerpen (3 november 1973).

GUIDO PROVOOST